

la paret de les mentides

Foto:
Francesc Villà

Visitant terres de “la ancha Castilla” he vist en algun poble, en lloc estratègic, quatre pilars amb una coberta de teules i algun banc per a seure i, allà aposentats, mitja dotzena de persones que si els preguntava alguna cosa sabien explicar-me tota la vida i miracles d’aquell poble. Alguna mentida? Era molt probable, no en va aquell lloc l’anomenen “El Mentidero”.

Durant segles a Argentonà també vam tenir, tenim encara, potser un xic devaluat, aquell lloc estratègic que va ser l’Àgora o Fòrum on es debatia tot el saber popular de la nostra gent. Era el Cap de Creus, que vol dir això, el punt neuràlgic, el mirador del poble. Allà, entre totes les veritats, també sortia a debat alguna “trola” i no és d’estranyar que al llarg dels anys, aquell nom de reminiscències religioses, perdés

un xic de pes i molts el coneguessin com la Paret de les Mentides. Era el “Mentidero” de Castella amb totes les arrels catalanes.

El nostre poble va anar creixent i creixent, potser amb desmesura; el nucli central ja és en un altre lloc, més ampli, més espaiós, és la Plaça Nova... on tot hi cap!

Les reunions, els grupets a la Paret, encara tenen força vitalitat, però més que tot representen un xic el passat; és part de la nostra història. Quants projectes, quantes idees, quanta “sabiduria” popular es va gestar en aquella paret que servia de seient de persones que deixaven passar el temps, escoltant i opinant sobre mil afers de la nostra vila: política, economia, mil preocupacions, oci, esports, feina i alguna mirada entrellucada a aquella xicoteta que passava carrer avall i que anava a buscar el pa

a cal Cargolat, o potser anava a can Papó a comprar-se una cinta virolada per posar-se en el cabell i potser, encara més, recalcar els seus atributs femenins i juvenils davant d’aquells badocs que la miraven de reüll, asseguts a la Paret de les Mentides.

Dos noms que defineixen una sola cosa, Cap de Creus i Paret de les Mentides, noms que no hem de perdre; no podem deixar en l’oblit tanta història.

Què us semblaria una placa o un bell mosaic on es llegís que aquell lloc privilegiat portava aquests noms?

Dit i fet. La proposta és acceptada pel nostre ajuntament i aquest estiu s’ha col·locat un mosaic fet per la Maria Teresa Lladó. Hem de celebrar-ho i d’aquesta manera deixarem constància a les properes generacions d’un passat que no hem d’oblidar.